

βραχίονος και πλησιάσας εἰς τὸ οὖς μου τὸ στόμα
του, μοὶ εἶπε χαμηλῆ τῆ φωνῇ·

— Ἦξούρεις ὅτι νύτοχειριάσθη.

Τὸν ἐκύτταξα ἐλθαμβος. Ἐκείνος δὲ δείξας
μοι διὰ τῆς χειρὸς τὸ μαῦρον σύμπλεγμα, τὸ ὁ-
ποῖον ἀπετέλει ἡ κυρία Μιράζ και ἡ κόρη της, αἴ-
τινες ἐπνίγοντο ὑπὸ τὰ δάκρυα ὑπὸ τὸν μακρὸν
τῶν μαῦρον πέπλον και ἠσπάζοντο ἀλλήλας ἐν
τραγικωτάτῳ ἀληθῶς ἐναγκαλισμῶ, προσέθηκε·

— Δι' αὐτάς! . . . Ναι, ἀπὸ ἐξ ἡδὴ μηνῶν ἔρ-
ριπτεν εἰς τὸ πῦρ πάντα τὰ ἱατρικὰ και ἐκ προ-
θέσεως ἔπραττε πᾶσαν ἀπερισκεψίαν... Μοὶ τὴ ὠ-
μολόγησε πρὶν ἀποθάνη... Ἐγὼ δὲ ὁ ὁποῖος ἤμην
βέβαιος ὅτι μὲ τὸ κρεζζωτον θὰ τὸν ἔκαμνον νὰ
ζῆση ἐπὶ τρία τοῦλάχιστον ἔτη, δὲν εἶχον ἐννοή-
σει τίποτε. Τέλος, τὴν προπαρελθούσαν νύκτα, μὲ
τὸν φοβερὸν ἐκείνον πάγον, εἶχεν ἀφήσει ἀνοικτὸν
τὸ παράθυρόν του, δῆθεν ὅτι τὸ ἐλησμονήσε και
ἤρπαξε μίαν τρομερὰν περιπνευμαϊάν... Ναι, διὰ
νὰ ἀφήσῃ ἄρτον εἰς τὰς δύο ἐκείνας γυναῖκας!...
Ὁ ἱερεὺς δὲν ἔχει εἰρήσιν ὅτι εὐχεται ὑπὲρ ἐνὸς
αὐτόχειρος. Ἀλλὰ, ἄς εἶναι αὐτόχειρ, ὁ Μιράζ
θὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν παράδεισον τῶν ἀγαθῶν ἀν-
δρῶν... Αὕτη ἡ κατὰ μικρὴν αὐτοχειρία εἶναι τι
ἡρωϊκώτερον παρὰ νὰ διέλθῃ τις τὴν γέφυραν τῆς
Ἀρκόλης ὡς ὁ Βοναπάρτης.

[François Corré].

Σ * * *

ΣΤΗΝ ΕΡΗΜΙΑ

Ἐδῶ, ξανθοῦλα κυκλαμιά,
Ἐδῶ, γλωμῆ μου ἀνεμώνη,
Τί ἦσυχά ἢ κάθε μιά
Τὴν ἄλλη μὲ φιλιὰ μυρῶνει!

Ποτὲ ἢ ἄκακη ἐρημιὰ
Γιὰ τὸν καῦμό σας δὲ θυμῶνει
Μὲ σέ, ξανθοῦλα κυκλαμιά
Μὲ σέ, γλωμῆ μου ἀνεμώνη.

Σὰ μητεροῦλά σας μὲ μιά
Χαρὰ κρυφὴ σὰς καμαρώνει . . .
Νάταν κι' ὁ κόσμος ἐρημιὰ
Γιὰ ἡμᾶς, ξανθοῦλα κυκλαμιά
Γιὰ ἡμᾶς, γλωμῆ μου ἀνεμώνη!

ΚΛΕΤΗΣ ΠΑΛΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Τοκογλύφος παρεκάλει ἱεροκήρυκα νὰ δμιλήτῃ
ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος κατὰ τῆς τοκογλυφίας.

— Ἀλλὰ, λέγει ὁ ἱεροκήρυξ ὀλίγον στενοχω-
ρημένος, ἔμένα μ' εἶχον εἰπεῖ ὅτι . . .

— Σὰς εἶπον τὴν ἀλήθειαν, πάτερ μου.

— Λοιπὸν ἀπεφασίσατε νὰ ἀφήσετε . . .

— Ἀπεναντίας ἤθελα νὰ ἀφήσουν οἱ δμοτέ-
χνοί μου τὸ ἐπάγγελμα, διότι μὲ ζημιόνουν πολὺ.

*
* *

Ἡρωτάτό τις

— Τί μεγαλειότερον ἐντὸς μικροτέρου;

— Πούς γυναικεῖος ἐντὸς τοῦ πεδίου, τὸ ὁ-
ποῖον τὸν περιβάλλει.

*
* *

Γνώμη χηρῶν περὶ τοῦ γάμου.

Πρώτη χήρα.— Ἦμην εὐτυχῆς ὑπανδρευμένη,
και ἐλπίζω νὰ εἶμαι και πάλιν διὰ τοῦτο θὰ ὑ-
πανδρευθῶ ἐκ νέου.

Δευτέρα χήρα.— Ἦμην δυστυχῆς εἰς τὸν πρῶ-
τον γάμον μου, ἀλλὰ ἐλπίζω νὰ εἶμαι εὐτυχῆς εἰς
τὸν δεῦτερον διὰ τοῦτο θὰ ὑπανδρευθῶ ἐκ νέου.

Τρίτη χήρα.— Ἦμην εὐτυχῆς εἰς τὸν πρῶτον
γάμον μου και δυστυχῆς εἰς τὸν δεῦτερον, πρέπει
νὰ δοκιμάσω και τὸν τρίτον, θὰ ὑπανδρευθῶ ἐκ
νέου.

*
* *

Ἡ γυνὴ, λέγει ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς, προφα-
νῶς εἶνε ὄν κατώτερον. Τοῦτο βεβαίον και ἡ Γραφὴ
λέγουσα ὅτι εἶνε τὸ πλάσμα, τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς ἔ-
καμε κατόπιν ὄλων τῶν ἄλλων... εἶνε ἔργον κε-
κηκότος...

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Πολλάκις ὁμιλοῦσι περὶ προόδου τὸ κατ'
ἐμὲ, νομίζω ὅτι ἀληθινὴ πρόοδος διὰ τὴν ἀνθρω-
πότητα θὰ ἦτο τὸ νὰ κάμῃ ἰκανὰ βήματα πρὸς
τὰ ὀπίσω, τουτέστι νὰ ἀπαλλαγθῇ ἀπὸ τὰς ἀ-
πειραριθμούς μωρίας και ἀνοησίας, ἄς τὸ ἀνθρώπι-
νον γένος ἐπιστρώρυσεν εἰς ἑαυτὸ ἀπὸ πεντακισ-
χιλίων ἐτῶν, και νὰ ἐπανεῖλθῃ ὅσον εἶνε δυνατὸν
εἰς τὴν θέσιν, ἐν ἣ ὁ Θεὸς ἔταξεν αὐτὸ ἀπ' ἀρχῆς.
Προφανὲς εἶνε ὅτι ὁ ἀνθρώπος γεννᾶται γεωργός,
κυνηγὸς ἢ ἀλιεὺς, ὅπερ σημαίνει ὅτι παρὰ τῆς φύ-
σεως ὀφείλει νὰ ζητῇ κατ' εὐθεῖαν τὴν πλήρωσιν
τῶν ἀναγκῶν του. Ἀναμφισβήτητον δ' εἶνε ὅτι τὰ
ἐπαγγέλματα ταῦτα εἶνε τὰ εὐγενέστατα πάν-
των· ἐκείνιο δὲ μόνον πρέπει νὰ ἀφίνωσιν αὐτὰ και
ἐκλέγωσιν ἄλλα, ὅσοι ἔχουσι φυσικὴν τινα τά-
σιν καθαρῶτατα ἐκδηλουμένην πρὸς ἄλλο ἐπάγ-
γμα. Ἐν τούτοις τί συμβαίνει σήμερον; Ἀπὸ
προόδου εἰς πρόοδον κατηντήσαμεν εἰς τοῦτο, ὅτι
ὄλη ἡ νεολαία ῥίπτεται ἀκράτητος εἰς δύο ἢ τρία
ἐπαγγέλματα τὰ λεγόμενα ἐλευθέρια, χωρὶς
τὸ παράπαν νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν οὔτε τὴν κλίσιν
αὐτῆς, οὔτε τὴν ἰκανότητα, οὔτε τὴν ὑπέμετρον
πληθὺν τῶν μετερχομένων τὰ ἐπαγγέλματα ταῦ-
τα. Δότε εἰς οἰνῶδηποτε πατέρα τὰ μέσα νὰ προ-
άξῃ τὰ τέκνα του, και θέλετε ἰδεῖ ὅτι οὐδὲν ἄλλο
στάδιον θὰ ἐκλέξῃ ἀπὸ τὴν δικηγορικὴν και τὴν
ἱατρικὴν. (Alphonse Karr).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Ζῆ ἐν Πατησίοις γέρον κηπουρὸς ἐν ἡλικίᾳ
116 ἐτῶν, ὀνομαζόμενος Ἀθανάσιος Παπαδημη-
τρόπουλος. Περὶ τοῦ γέροντος τούτου, περὶ οὗ ἀρ-
κετὸν ἐποίησατο λόγον κατ' αὐτάς ἡ δημοσιό-

γραφία συνιστώσα αὐτὸν ὡς ἀγωνιστὴν τοῦ 1821 εἰς τὴν μέριμναν τῆς κυβερνήσεως, ἀναγινώσκουσαν τὰ ἐπόμενα ἐν τῷ *Αἰῶνι*: «Ὁ Ἀθανάσιος Παπαδημητρόπουλος εἶνε Κυθῆριος, ἄνευ συζύγου καὶ τέκνων. Ὑπερέτησεν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τοῦ ἀγῶνος ὑπὸ διαφόρους ἀρχηγούς, αἱ δὲ πληγαὶ αὐτοῦ ἔλαβον, καὶ μάλιστα ἡ παραμορφώσασα τοὺς δακτύλους καὶ τὸν καρπὸν τῆς μιᾶς χειρὸς του, ἣν ἔλαβεν ἐν Φαλήρῳ τὴν αὐτὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐφρονεῖται ὁ ἀείμνηστος Καραϊσκάκης, εἰσὶν ἀψευδέες μάρτυρες περὶ τῶν ἐκδουλεύσεών του. Κατὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους, ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ ἀργυροῦς σταυρὸς καὶ ὁ βραβυδὸς τοῦ ἀνυπολογιστοῦ τῆς φάλαγγος, ὅστις τῷ ἀποφέρει σύνταξιν ἐκ δραχμῶν ἑκατῶ καὶ ἡμισείας κατὰ μῆνα. Μὴ δυνάμενος νὰ ζήσῃ δι' αὐτῆς, ἀνέλαβε τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἐν Πατρῴσις περιβολίου τοῦ μακαρίτου καθηγητοῦ Θεοδώρου Μανούσου. Τῷ 1857, περιελθόντος τοῦ περιβολίου τούτου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χατζῆ Κώνστα, δυνάμει διαθήκης τοῦ ἰδιοκτῆτου, ἔμεινεν ἐν αὐτῷ ὡς ἐκμισθωτῆς καὶ ὁ Καπετὰρ Θανάσης, ὡς τὸν ὀνομάζουσι οἱ γνωρίζοντες αὐτῶν. Πλὴν πρὸ ἐτῶν οὐ μόνον κατέστη ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν, οἷαν ἀπαιτεῖ ἡ ἔκτασις τοῦ περιβολίου, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκμισθῶμα καθυστερεῖ ἐπὶ ἔτη, ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς 6,000 περίπου. Τὸ συμβούλιον τοῦ Ὀρφανοτροφείου πολλάκις τὸν προέτρψε ν' ἀπομακρυνθῆ τοῦ περιβολίου, ὑποσχθεὶς νὰ χρηρηθῆ εἰς αὐτὸν ἐν τῷ καταστήματι ἀνέξοδον κατοικίαν καὶ τροφήν καὶ νὰ τὸν γηροκομήσῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν πείσῃ φοβούμενος, ὡς εἶπε, μὴ ἀποθάνῃ, κατοικῶν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπειληθεὶς δὲ διὰ δικαστικῶν κλητῆρος, ὅτι θὰ ἐκδιωχθῆ, ἐπροτίμησε ν' ἀπομακρυνθῆ τοῦ περιβολίου, βαρυσάλγων ἐπὶ τῇ ἐγκαταλείψει αὐτοῦ, ὅπερ ἐθεώρει ὡς ἴδιον αὐτοῦ κτῆμα, καὶ νὰ καταφυγῇ εἰς παρακειμένην καλύβην, ἀντὶ νὰ δεγθῆ τὴν προσνεχθεῖσαν εἰς αὐτὸν περιθαλψιν ἐς τῷ Ὀρφανοτροφείῳ. Τὸ Συμβούλιον τοῦ καθιδρύματος τούτου, διὰ τοῦ διευθυντοῦ αὐτοῦ, ἐπανεφέρε τὴν ἐπιούσαν αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του, ἰδὼν τὴν ἐπιμονήν του καὶ σεβασθὲν τὴν τε ἡλικίαν καὶ τὰς πληγὰς του».

Ἐὰν ὁ Γκιτώ, ὁ δολοφόνος τοῦ προέδρου Γκάροφιδ, δὲν ἔχῃ ἢ ὀλίγους μόνον μῆνας ζωῆς, ἔχει τοῦλάχιστον τὴν παρηγορίαν ὅτι θὰ ἀποθάνῃ πλούσιος.

Δὲν προφθάνει νὰ πωλῆ αὐτόγραφά του· τόσῳ δὲ μεγάλη εἶνε ἡ ζήτησις τούτων, ὥστε μετεποίησε τοὺς θαλάμους τῆς εἰρκτῆς αὐτοῦ εἰς ἀληθῆς κατάστημα πωλήσεως, γράψας ἐπὶ τῆς θύρας τῆς φυλακῆς του τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν :

«Ἀπὸ σήμερον πωλοῦνται ἐνταῦθα αὐτόγραφα φέροντα τὴν ἰδίαν ὑπογραφήν μου πρὸς 2 δολλάρια καὶ 50 λεπτὰ ἢ δωδεκάς. Προσθέτω ἐν αὐτοῖς ἄνευ ἀξήσεως τῆς τιμῆς ῥητόν τι ἐκ τῆς Ἀγίας

Γραφῆς ἢ χωρίον τι Ὀρησκευτικόν. Ἡ φωτογραφία μου ἐν μεγάλῳ σχήματι φέρουσα τὴν ὑπογραφήν μου πωλεῖται ἀντὶ ἐνὸς δολλαρίου ἐκάστη, καὶ ἀντὶ 9 ἢ δωδεκάς.

» Γκιτώ».

Τὰ ἐν Λονδίῳ ὑπουργεῖα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν στρατιωτικῶν εἶχον συστήσει ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ὑποβρυχίου σύριγγος ἀπὸ Δόβερ εἰς Κάλαι. Τὰ πλείστα τῶν μελῶν ἀπεφάναντο ἤδη, ὅτι ἡ σύριγγὸς δύναται νὰ προσταυθῆ τελεσφόρως, πρέπει ὅμως νὰ μετατοπισθῆ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς εἰς τὰ ἐνδότερα, ὅπου τὰ ἀμυντικὰ μέτρα θὰ ὑποστηρίζωνται ἐτι μᾶλλον διὰ πληθῆος φρουρίων.

Αἱ ἐποχαὶ καθ' αὐτῶν θερίζουσι κατὰ τὰς διαφόρους χώρας εἰσὶν αἱ ἐξῆς :

Ἐν Αἰγύπτῳ πρὸ μηνῶν τὸ θέρος ἀπεπερατώθη.

Ἐν Αὐστραλίᾳ, Νέξ Ζηλανδίᾳ, Χιλή καὶ ταῖς πλείστασι τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἐπαρχίαις, θερίζουσι κατὰ τὸν Ἰανουάριον.

Ἐν Ἰνδίᾳ τὸ θέρος ἄρχεται κατὰ Φεβρουάριον καὶ περατοῦται κατὰ Μάρτιον.

Ἐν Μεξικῷ, Περσίᾳ καὶ Συρίᾳ θερίζουσι κατὰ τὸν Ἀπρίλιον.

Ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ Ἀλγερίᾳ, Μαρῶκῳ, Κίνα, καὶ Ἰαπωνίᾳ κατὰ τὸν Μάιον.

Τὸν δὲ Ἰούνιον ἐν Καλλιφορνίᾳ, Ἰσπανίᾳ, Πορτογαλίᾳ, Ἰταλίᾳ, Ἑλλάδι, καὶ ἐν τισιν ἐπαρχίαις τῆς μεσημβρινῆς Γαλλίας.

Κατὰ Ἰούλιον τὸ θέρος ἄρχεται ἐν Γαλίᾳ, Αὐστρίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Πολωνίᾳ, Ῥωσίᾳ καὶ Νέξ Ὑόρκῃ.

Κατ' Αὐγουστον ἐν Γερμανίᾳ, Βελγίῳ, Δανιμαρκίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳ.

Καὶ τέλος κατὰ Σεπτέμβριον θερίζουσι ἐν Σικωτία, βορείῳ Ἀμερικῇ, Σουηδίᾳ, καὶ ἐν τῇ βορείῳ Ῥωσίᾳ.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Τίνα τὰ δυνάμενα νὰ καταστήσωσι τὸν βίον εὐτυχῆ.

Ὁ Ῥωμαῖος ποιητῆς Μαρτιάλης συγκεφαλαιῶ ταῦτα ὡς ἔπεται «Νὰ ἔχῃ τις ἀγρὸν ἀγαθόν· οἶκον ἔχοντα τὰ ἀπαιτούμενα· οὐδέποτε δικας· ὀλίγας μερίμνας· ῥᾶσιν καλὴν καὶ σῶμα ὑγιές· ἀγαθότητα μετὰ φρονήσεως· φίλους τοὺς ὁμοίους του· συνδαιτυμόνας εὐαρέστους· τράπεζαν ἄνευ ποικίλων ἐδεσμάτων· νύκτας μὴ ταραττομένας ὑπὸ τοῦ οἴνου οὔτε ὑπὸ ἀνησυχίῶν· σίζυγον εὐθυμον ἀλλὰ σῶφρον· ὕπνον γαλήνιον· ἦθος ἀπροσποίητον· νὰ μὴ ἀγαπᾷ τίποτε ὑπερμέτρως καὶ τέλος νὰ περιμένῃ τὴν τελευταίαν ὥραν, χωρὶς νὰ τὴν ἐπιθυμῇ οὔτε νὰ τὴν φοβῆται».